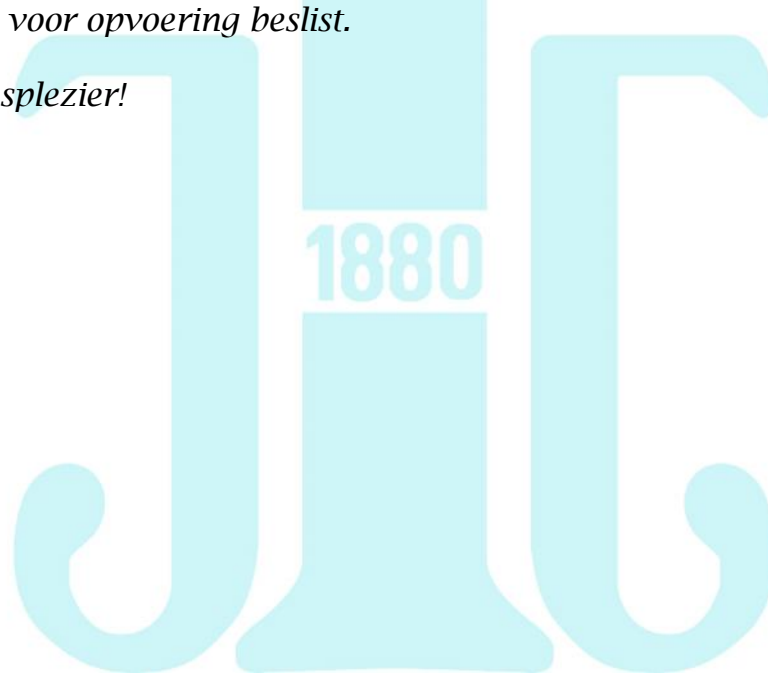

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

SCHAT VAN EEN MEID

Kluchtig blijspel in twee bedrijven

door

Annemie Schildermans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3129

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *SCHAT VAN EEN MEID* op te voeren moet de naam van auteur *ANNEMIE SCHILDERMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/034
ISBN 978-90-385-12013

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Annemie Schildermans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens bvba · Te Boelaerlei 107 · 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 · Fax 03 366 45 01 · info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6 dames – 3 heren)

MIREILLE : Vrouw des huizes, van adel, roddeltante, zeer stipt in alles maar ook zeer ‘dramatisch’

MARTJE : Dienstmeid, een vlotte dertiger die in het geheim de vriendin van Nick is.

LILIANNE : Barones, weduwe, denkt van zichzelf dat ze boven alles en iedereen staat.

PRUNELLA : Dochter van de barones, schuchter

ANASTASIA : Dochter van de barones, uitbundig

MIEKE : Vroegere kennis van Nick, dertiger (Je kan haar bijvoorbeeld een Duits accent geven en dan ook de naam Heidi geven.)

JACQUES Beaufort : Heer des huizes, burggraaf en notaris, weet perfect hoe hij zijn vrouw op stang kan jagen, houdt van grapjes.

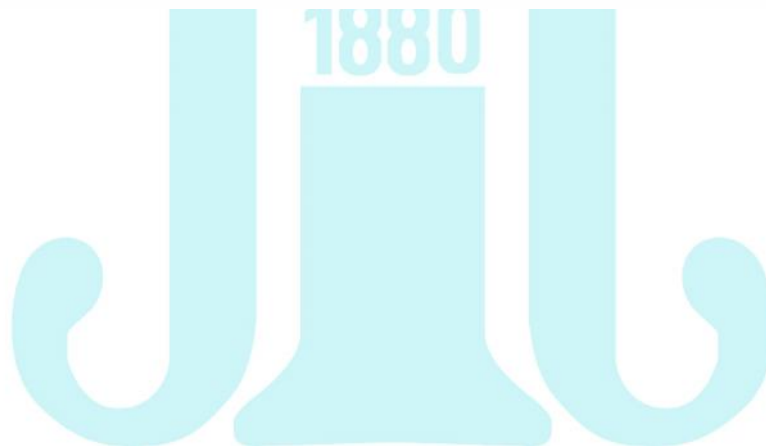
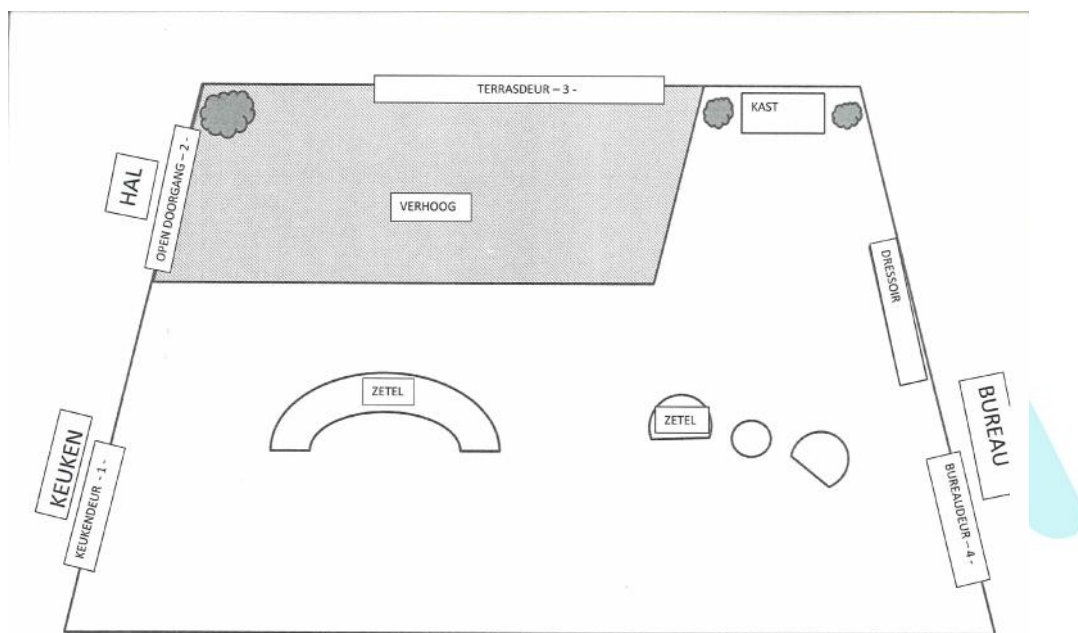
NICK(OLAAS) Beaufort : zoon van Jacques en Mireille, vlotte sportieve dertiger

CORNEEL : priester, dertiger, liefst gekleed in een pij.

KORTE INHOUD

Mireille vindt het de hoogste tijd dat haar zoon trouwt en dan liefst met een vrouw van adel. Omdat Nick weinig aanstalten maakt, besluit ze om zich ermee te bemoeien. Ze nodigt barones Durbuy met haar twee dochters uit voor het weekend. Eén van de dochters moet de bruid van Nick worden. Maar dat is echter buiten de meid gerekend.

DECOR

EERSTE BEDRIJF

1ste tafereel

(Mireille en Jacques zitten elk in een zeteltje te lezen. Zij één of ander roddelblad, hij de krant. Tussen hen in staat een klein tafeltje met daarop een tas thee van haar en een tas koffie van Jacques. Ook staat er een belletje op. Volgende replieken moeten snel gezegd worden en zeker niet tegen elkaar. Ze leven immers naast elkaar en deze dialoog is daar een perfect voorbeeld van.)

MIREILLE : Zie dat hier nu staan. Die heeft bijna geen kleren aan.

JACQUES : Lekker. *(stilte)* Dat moet ik uitknippen en bijhouden.

MIREILLE : Noemen ze dat nu een ster.

JACQUES : Twee al, volgens de Michelingids.

MIREILLE : Dan heeft die van ons toch meer klasse.

JACQUES : Ja, klasseren onder: zeker uit te proberen.

(korte stilte, beiden slaan blad om.)

(begint te lachen) Waar gaat het toch naar toe met ons landje?

MIREILLE : Met zo iemand aan de top, wat wil je? Die kleren, die tanden, zo een buik!

JACQUES : Ik zou ook beschaamd zijn.

MIREILLE : *(Beetje boos)* Door de grond zakken van schaamte. Wat een pretentie.

(stilte)

JACQUES : *(begint harder te lachen)* Wat een goede. Die moet ik onthouden en tegen Nick vertellen.

MIREILLE : *(doet even haar boekje naar beneden. Tegen Jacques)* Van die pretentie? Wat interesseert Nickolaas zich nu aan onze prinsen?

JACQUES : *(kijkt over zijn krant naar haar)* Welke prinsen?

MIREILLE : Die hier in staan.

JACQUES : Ik had het wel over die mop hier. (*vertelt mop*) Luister: Jantje komt op school aan met een zware en dikke boekentas. Vraagt de meester aan Jantje: “Zeg Jantje, wat heb je in je boekentas zitten?” “Niks,” zegt Jantje. “Dat geloof ik niet. Geef die tas eens dat ik erin kijk,” antwoordt de meester. Hij neemt de boekentas van Jantje af en doet hem open. In de boekentas zit een kat. “Van wie is die kat, Jantje?” “Dat is onze poes, meneer,” zegt Jantje. “Waarom breng je die mee naar school?” vraagt de meester. “Wel meester, de kraan in onze keuken is stuk en de loodgieter was die deze morgen aan het repareren. En ineens zegt die tegen mijn mama: ‘als de kleine naar school is, dan zal ik uw poes ook eens onder handen nemen!’” (*Mag ook een andere zijn. Jacques schokt van het lachen.*) Ha, ha, uw poes onderz....

MIREILLE : (*Onderbreekt hem, sarcastisch*) Ha, ha, houd je maar met serieuze dingen bezig. (*leest verder*)

JACQUES : Zoals jouw roddelboekjes zeker? Neen, dank u. Ik hoor al roddels genoeg van u en de kuisvrouwen op het werk. (*Even er tussendoor smijten*) Wist je trouwens al dat Snijers en zijn vrouw uiteen zijn?

MIREILLE : (*legt haar boekje weer neer. Heel dramatisch*) Neen, maar ik had al wel een vermoeden. Yolande deed zo afstandelijk vorige week op de golfclub. Ik had direct door dat er iets mis was. Ik heb haar altijd gewaarschuwd voor Pieter, die kan niet van de andere vrouwen afblijven. Ik heb haar nog zo gezegd dat hij er wel eens met een jong ding vandoor zou gaan. Ik moet Yolande morgen bellen, dat arm schaap, ze zal wel diep in de put zitten.

JACQUES : In de put die ze samen met haar tennisleraar gegraven heeft dan toch. (*leest verder*)

MIREILLE : Wablief? Ik wist het, de slet. Arme Pieter, nodig hem volgend weekend maar uit om hier te komen eten. Hij en onze Nickolaas zijn al zo lang vrienden en vrienden kan hij nu best gebruiken. Beter, ik zal hem zelf wel bellen.

(*Jacques is al lang terug in zijn krant aan het lezen. Er valt weer een stilte*)

Wat at Pieter ook weer graag?

JACQUES : Chocoladepudding!

MIREILLE : Neen, Jacques. Het is niet omdat jij dat graag hebt dat iedereen dat lust. Trouwens dat is veel te ordinair. Oesters, dat zal hem veel beter smaken, die arme jongen. *(Begint echt te ratelen)* Oooo, wacht tot ik dat maandag op de golfclub vertel. Iedereen zal het een schande vinden. En zolang waren Pieter en Yolande niet getrouwd. Maar ja, hij moest maar onder zijn stand trouwen, dat komt er van. Ik heb zijn moeder nog zo gewaarschuwd. Maar die vrouw gelooft nog in sprookjes. Ik heb het altijd geweten dat Yolande alleen maar uit was op Pieter zijn geld en zijn erfenis.

JACQUES : Wel, voor één keer moet ik je gelijk geven, lieve. Yolande heeft altijd van hem geprofiteerd. Maar Pieter zal snel een ander vinden.

MIREILLE : Ja, net zoals 'mijn' Nickolaas, allebei knappe jongens. Jammer dat wij geen dochter hebben. Anders zou dat zo geregeld zijn.

JACQUES : Jouw Nick? De looks heeft hij wel van zijn vader.

MIREILLE : Mijn Nickolaas, is sprekend zijn moeder. Wat zou dat geweest zijn mocht hij een meisje zijn!

JACQUES : Niet goed voor mijn portefeuille. Eén vrouw is al een ramp, laat staan twee.

MIREILLE : Dat is een flauw excuus. En daarbij, jij verdient genoeg. Maar nu is het te laat. Dus zit er maar één ding op.

JACQUES : *(Staat recht en wandelt wat rond)* Alstublieft, Mireille, ik adopteer geen kind meer.

MIREILLE : Je weet goed genoeg wat ik bedoel.

JACQUES : *(Hangt de onnozele uit.)* Wat? Zelf nog .... Ja kijk, ik wil wel maar, ik moest er van jou een knoop in laten leggen, dus ... machine kapot.

MIREILLE : Kan jij nu niet eens voor één keer serieus blijven. Ik heb het over onze Nickolaas en zijn toekomstige vrouw.

JACQUES : Ja, ja en je kent mijn mening daarover. Als notaris maak ik genoeg echtscheidingen mee. Jonge mensen moeten zelf hun partner kunnen kiezen. Dus eigenlijk geef ik de moeder van Pieter gelijk. Als er geen liefde in het spel is, dan lukt dat nooit. En laat me nu even dit artikel lezen. *(Gaat terug zitten en leest verder)*

MIREILLE : Liefde, wat weet jij daar nu van? Jij doet nooit eens iets romantisch voor mij.

JACQUES : Ja, dat bedoel ik juist. Er moet liefde in het spel zijn, hé. *(er valt weer een stilte.)*

MIREILLE : *(Wil iets zeggen, maar zwijgt maar omdat ze niet goed weet of ze het wel juist begrepen heeft. Begint terug te lezen, zonder op te kijken)* Jacques, roep Martje eens. Het is tijd voor mijn slaapmutsje.

(Zonder iets te zeggen neemt Jacques het belletje naast zich op het tafeltje en belt. Er valt een stilte en beiden lezen gewoon verder. Martje komt op 1. Is modern gekleed. Ze blijft aan de deur staan.)

MARTJE : Meneer? Mevrouw?

JACQUES : *(zonder op te kijken)* 't Is voor mevrouw.

MIREILLE : Ik had graag mijn slaapmutsje gekregen en binnen een half uurtje mag je mijn slaappilletjes brengen.

JACQUES : Voor mij alleen het eerste met een goede sigaar erbij.

MIREILLE : Die sigaar, die kan je van mij wel krijgen. Je was weer een uur later thuis dan afgesproken. *(tegen Martje)* Voor meneer alleen een cognacje. En Martje, is jonheer Beaufort al thuisgekomen?

MARTJE : Niet dat ik weet mevrouw. Hij heeft gisteren wel gezegd dat hij na het werk nog naar een etentje moest met een mogelijke cliënt, maar dat hij niet te laat zou thuiskomen, want het was een dame op leeftijd.

JACQUES : Waarschijnlijk met een grote erfenis. Die jongen is toch bij de pinken. Dat heeft hij van 'mij' geleerd.

MIREILLE : *(Sarcastisch)* Vooral, ja. *(tegen Martje)* En waarom zegt hij dat tegen jou en niet tegen zijn moeder?

MARTJE : Eu... zodat ik wist dat ik voor hem geen eten moest maken?

MIREILLE : Ja, goed. Als hij er is, stuur hem dan naar hier.

MARTJE : Zeker mevrouw. *(af 1)*

MIREILLE : Onze Nickolaas doet raar tegenwoordig. *(tegen Jacques)* Maar dat gaat allemaal veranderen. Je weet wat we hebben afgesproken, Jacques. En deze

keer wil ik dat je mij de volle honderd procent steunt. Het is in het belang van de familie en onze goede naam.

JACQUES : *(vanachter zijn krant)* In jouw belang zal je bedoelen.

MIREILLE : Ik wist het, hé! *(Legt haar boekje boos neer. Ze begint een beetje hysterisch te doen.)* Meneer gaat weer moeilijk doen. Ik wil dat mijn droom in vervulling gaat. Wat is daar mis mee? Ik wil kleinkinderen! Ik wil dat die flierefluiter van een zoon van 'jou' eindelijk eens gaat trouwen.

JACQUES : O, nu is het ineens mijn zoon. Toen hij zijn diploma behaalde was het jouw zoon. En als het over zijn good looks gaat, ook. Maar zijn negatieve kantjes heeft hij van mij? Je moet wel weten wat je wilt: is het nu de jouwe, de mijne of de onze?

(Martje komt ondertussen terug op 1 met een dienblad met twee glazen en een doos sigaren. Ze geeft Mireille en Jacques een slaapmutsje. Ze geeft ook een sigaar aan meneer. Ondertussen gaat het gesprek tussen Mireille en Jacques verder.)

MIREILLE : Ja, ja 't is al goed. Maar het is toch waar zeker. Hij wordt er niet jonger op. Hij is de dertig al gepasseerd. *(Neemt het glas aan van Martje)* Dank u, Martje. Je moest eens weten hoeveel aanzoeken ik al gekregen heb. En er zaten een paar goede kandidates bij.

JACQUES : O, heb je hem ingeschreven bij een huwelijksbureau? *(Neemt het glas en de sigaar aan.)*

(Martje ruimt de lege tassen af.)

Merci meisje

MIREILLE : Neen Jacqies. *(Pakt de sigaar af van Jacques.)* Onze familie heeft een uitstekende naam en er zijn moeders genoeg die graag hun dochter met onze Nickolaas zien huwen. Maar onze zoon papt liever aan met van die boerendochters. Dat kunnen wij toch niet dulden?

JACQUES : Laat hem zelf toch zoeken. *(Neemt een nieuwe sigaar uit de doos.)*

MIREILLE : Ik denk er nog niet aan. *(Neemt de sigaar weer af.)* Hij is in staat om thuis te komen met iemand, ja iemand zoals *(kijkt naar Martje)* ja, ... Martje! En dat kan nu toch echt niet! Kijk maar naar Pieter. Eenmaal getrouwd zijn ze er met het geld en een andere vandoor. En wat zal de familie wel niet zeggen moest hij met zo iemand trouwen.

JACQUES : Dat de jongen smaak heeft, *(neemt weer een nieuwe sigaar uit de doos en steekt ze snel in zijn mond.)* *(tegen Martje)* nietwaar meisje? En dat heeft hij van mij *(bekijkt zijn vrouw)*, alhoewel?! Och, maar jawel, ik heb jou ook niet gekozen, dat heeft uw maman *(uitspreken op z'n Frans)* gedaan.

(Martje onderdrukt gegiechel. Jacques haalt een aansteker uit zijn zak en wil de sigaar aansteken, maar Mireille grist de aansteker uit zijn hand.)

MIREILLE : Jij hebt toch niet geweigerd.

JACQUES : Aan mij werd niets gevraagd. *(Neemt een doosje lucifers dat op de tafel ligt.)*

MIREILLE : Ik geloof nochtans dat je zelf 'ja' gezegd hebt op het stadhuis en in de kerk. *(Neemt de lucifers af.)*

JACQUES : Je vader had zijn jachtgeweer klaar staan.

MIREILLE : *(Staat recht en begint rond te lopen.)* En dan? Je bent er zeker niet armer door geworden. Wij kwamen tenminste uit dezelfde sociale kringen.

JACQUES : Maar Martje, die zou hem nogal in de watten leggen, zoals zij kan koken en de liefde van de man gaat door de maag! Dat doet er mij trouwens aan denken, Martje, in de krant stond weer een lekker recept.

MIREILLE : Hoe kan je nu weten of dat lekker is? Heb je de krant soms opgegeten?

JACQUES : Ha, ha, ons Mireille heeft humor. *(Valt plots uit tegen Mireille)* En mag ik nu eindelijk rustig mijn sigaar roken?!

MIREILLE : *(heel rustig.)* Straks kan jij buiten jouw sigaar gaan roken.

JACQUES : Ja, ja, 't is al goed. *(tegen Martje)* Martje, ik zal dat recept uitknippen als ik de krant helemaal uit heb. En Martje, was er nog wat dessert over, dan mag je voor mij nog een portie brengen, want van dat eten te zien, heb ik terug honger gekregen.

MIREILLE : Jij hebt altijd honger. Of beter gezegd goesting, want na wat jij daarnet weer allemaal naar binnen gewerkt hebt!

JACQUES : Goesting heb ik al jaren, maar het vlees is uitgedroogd.

MIREILLE : En dat noem jij humor zeker.

JACQUES : Je begrijpt het! Neen, dan heb je gelijk, dat kan geen humor zijn. Maar bon, kan ik nog wat pudding krijgen, Martje?

MARTJE : Natuurlijk, meneer. Ik ga nog wat halen. *(af 1)*

JACQUES : Zie je nu wat ik bedoel? Dat kind zou een heel goede vrouw zijn. Ik wou dat ik zelf 30 jaar jonger was! Al dat standengedoe kon de boom in. *(Drinkt van zijn cognac)*

MIREILLE : Jacques! Doe niet zo onnozel. Wij kunnen echt niet onder onze stand trouwen. En liefde dat zal wel met de jaren komen, net zoals bij ons.

JACQUES : *(op sarcastische manier)* Ja, als je maar lang genoeg wacht, zeker? *(drinkt zijn cognac leeg.)*

MIREILLE : Je zal wel zien dat ik gelijk heb.

JACQUES : *(Om van haar gezaag af te zijn.)* Ja chérie, jij hebt altijd gelijk. *(begint rond te lopen door de kamer.)*

MIREILLE : Trouwens, Martje, die is er de laatste tijd niet echt meer bij, vind ik. Ik heb zelfs gemerkt dat ze een aantal nachten niet hier geslapen heeft. Ik hoop dat dat niet gaat blijven duren, anders zoek ik een andere dienstmeid.

JACQUES : Hoe weet jij dat ze hier niet slaapt?

MIREILLE : Wel ik ben een paar keer naar haar kamer gegaan ...

JACQUES : *(Denkt aan iets heel anders.)* Mireille!

MIREILLE : *(Begrijpt er niets van.)* Ja?!

JACQUES : Jij ging naar haar bed ...

MIREILLE : Naar haar kamer om iets tegen de hoofdpijn te vragen.

JACQUES : Mmm, Martje is een prima middel tegen hoofdpijn.

MIREILLE : *(geïrriteerd)* Doe normaal en laat me nu toch uitspreken. Ik was mijn pilletjes beneden vergeten en wilde aan Martje vragen om ze te halen, maar ze was er niet.

JACQUES : Heb je toen niet bij onze Nick gekeken?

MIREILLE : *(zeer verontwaardigd)* Jacques! Dat zou onze Nickolaas mij nooit aandoen. En moest dat zo zijn, dan kreeg Martje op staande voet haar ontslag en stuurde ik haar naar maman in Zuid-Afrika.

JACQUES : En wie gaat dan hier al het werk doen? Jij? Zo eentje als Martje vind je niet meer.

MIREILLE : Dat zei je ook toen mevrouw Theetjes op pensioen ging en kijk eens. Ik heb toch voor een waardige vervangster gezorgd.

JACQUES : Ter herinnering: onze Nick heeft Martje gevonden.

MIREILLE : Ja, dat is waar, maar ik heb haar aangenomen. Daar ging het nu niet over. Waarom wil jij mij altijd afleiden door al dat gezever?

JACQUES : Neen, schat, je hebt gelijk, het ging over het toekomstig lief van onze Nick. En jij wil die zo snel mogelijk vinden.

MIREILLE : Inderdaad. 't Is te zeggen, ik heb haar al gevonden. En als hij weigert om mee te werken, dan heb ik nog wel iets achter de hand.

JACQUES : *(eerder tegen zichzelf, maar Mireille vangt er iets van op)* Jawohl, befhel ist befhel!

MIREILLE : Wablief?

(Op dat moment komt Martje terug op 1 met een dessertbordje met chocoladepudding)

JACQUES : Niets, chérie. Ik zei pudding is mij nooit te veel!

(Martje geeft hem het bord.)

Merci, mon amour!

(boze blik van Mireille, Jacques gaat in de grote zetel zitten en begint te eten.)

MARTJE : Mijnheer Nickolaas is net thuisgekomen, mevrouw. Zal ik hem sturen?

MIREILLE : Ja, en laat ons dan maar even alleen. Ik bel wel als je mijn pilletjes moet brengen.

MARTJE : Jazeker, mevrouw. *(af 1)*

JACQUES : Goddelijk!

MIREILLE : Wie? Wat?

JACQUES : Die chocoladepudding.

MIREILLE : Jij wordt nog eens chocoladepudding.

(Op dat moment komt Nick binnen via 1. Hij is deftig gekleed, maar lijkt wel een vrouwenversierder. Hier geldt het spreekwoord: zo vader, zo zoon.)

NICK : Wat is er nu zo belangrijk, moeder, dat je mij van de kom chocoladepudding weghaalt? *(Geeft haar een zoen. Groet zijn vader)* Pa.

MIREILLE : Ga zitten, jongen. Jouw vader en ik willen je eens spreken.

JACQUES : Je moeder zal spreken, ik ga rustig mijn pudding verder opeten.

MIREILLE : Jacques! Denk aan onze afspraak.

JACQUES : Daarom juist! Met mijn mond vol pudding kan ik zeker niets verkeerd zeggen.

NICK : *(Zet zich in de grote zetel naast zijn vader.)* Je maakt me wel nieuwsgierig. *(tegen Mireille)* Steek van wal.

JACQUES : Ja, en laat het niet te lang duren want ik wil wel de voetbal nog zien, dus...

MIREILLE : Jacques, eet verder en zwijg! Nickolaas...

NICK : Ma leer toch eens Nick zeggen, zoals iedereen.

MIREILLE : *(doet of ze hem niet hoort)* Zoals ik wilde zeggen, Nickolaas, je vader en ik hebben besloten dat het tijd is om aan uw toekomst te denken.

NICK : *(staat recht en begint rond te lopen)* Ma, je gaat weer niet beginnen hé. Ik heb je al duizend keer gezegd, ik heb nog tijd genoeg om een vrouw te zoeken. En daarbij, wie zegt dat ik er al niet één heb of dat ik er wel één wil hebben?

JACQUES : Wat had ik je gezegd? Laat die jongen nu gewoon doen. Hij wil nog geen vrouw ... *(valt hem plots iets te binnen)* Of misschien kan je beter met de vaders van de zonen beginnen onderhandelen. *(begint te lachen)*

MIREILLE : *(Nu pijnlijk)* Stop met je ermee te bemoeien en eet je pudding op. Onze Nick is geen ....., ja geen... ja, je weet wel wat ik bedoel.

NICK : Homo, ma.

MIREILLE : *(begint te wenen)* Jullie gunnen mij niets en ik heb heel mijn leven voor jullie opgeofferd, mijn carrière aan de kant geschoven en dit is nu wat ik terugkrijg?

JACQUES : Welke carrière? Die ene radioreclame op Radio Mol en dan nog omdat jouw pa veel geld had!

MIREILLE : Ik ging een grote toekomst tegemoet. *(blijft gemaakt snikken)* Maar dat doet er niet meer toe. Ik moest met jou trouwen. *(Herpakt zich en op gebiedende wijze.)* Nickolaas, luister, ik heb hier lang over nagedacht en geloof me, ik doe dit uit liefde voor jou. Ik wil dat jij *(uitdrukkelijk tegen Nick)* binnen de week trouwt...

(reactie van de 2 anderen, maar Mireille vervolgt heel snel en fel tegen Nick)

...en als je moeilijk doet dan .... Dan..... dan ontferf ik je en jouw vader ontslaat je.

JACQUES : Hela, niet te hard van stapel lopen. Ik zet mijn beste kracht niet zomaar op straat.

MIREILLE : Er staan er genoeg in de rij voor die baan en daarbij bemoei je niet, of ik zet jou ook op straat! En dan is het gedaan met jouw chocoladepudding.

JACQUES : Maar Mireille, schatteke ... je kan mijn pudding niet afnemen.

NICK : Allee moeder, wordt nu toch eens rustig. Ik zei dat toch maar om te lachen. Ik wil wel *(tegen zijn vader)* maar binnen een week, dat meen je toch niet?

JACQUES : Wel zoon, als het van je moeder afhangt is het bloedige ernst. *(zet het bordje van de pudding op de kleine tafel.)*

MIREILLE : Voilà, dringt het eindelijk door tot die puddingkopjes dat het menens is. Jacques, roep Martje. Ik heb een pilletje nodig want ik voel dat ik hoofdpijn ga krijgen.

(Jacques neemt het belletje op en belt.)

En nu gaan jullie eens luisteren naar mijn voorstel.

JACQUES : *(tegen Nick)* Voorstel? Eerder bevel.

MARTJE : *(op via 1. Heeft een glas water bij en een klein bekertje met pilletjes)* Uw slaappillen, mevrouw?

MIREILLE : Neen, Martje. Geef mij eerst maar eens snel iets tegen de hoofdpijn.

JACQUES : Dat kan ik je ook geven.

MIREILLE : Zwijg, Jacques. Martje ...

MARTJE : Komt in orde mevrouw. *(wil terug af via 1)*

NICK : Martje, breng voor mij ook wat pudding mee want ik heb honger.

MARTJE : Met korreltjes (hagelslag) erop?

NICK : Je kent mij als geen ander!

(Martje af 1)

JACQUES : Wat heb ik je daarstraks nog gezegd. Martje, dat zou nog eens een vrouw zijn voor onze Nick. Dan kom ik wel bij jullie wonen hé! Elke dag chocoladepudding.

NICK : Ja maar pa, van mijn portie pudding moet je dan wel afblijven hé!

MIREILLE : Genoeg. Ik mag er niet aan denken dat jij met de dienstmeid trouwt. Jij, als burggraaf en notaris, binnenkort baas van een groot kantoor en dan een dienstmeid als vrouw. Neen, dan eindig je net als Pieter.

(De heren herpakken zich want ze zien dat het menens is.)

NICK : Martje is niet zoals Yolande, moeder.

MIREILLE : Dat kan wel zijn. Maar dat is uitgesloten en dat weet je. *(staat recht)* Dus, Nickolaas, het is zover gekomen dat je mij geen keuze meer laat. Net zoals mijn moeder vroeger voor mij deed, heb ik voor jou een partner gezocht en gevonden.

JACQUES : Ik weet alleen nog niet waar ik met die 100 kamelen die we er bij kregen, moet blijven.

(de heren schieten weer in de lach.)

MIREILLE : Jacques!

NICK : Maar moeder, we leven wel in een andere tijd nu. Ik zal mijn eigen toekomstige vrouw wel zoeken.

MIREILLE : Daar heb je nu al 10 jaar de tijd voor gehad, zonder resultaat. En we leven dan misschien wel in andere tijden, maar jij behoort nu eenmaal tot de adellijke stand en in onze kringen zijn geregelde huwelijken nog steeds aan de orde.

MARTJE : *(Komt binnen met pilletjes, geeft ze aan mevrouw, en geeft de pudding aan Nick en aan Jacques)* Ik dacht dat meneer ook nog wel een portie lustte.

JACQUES : Goed gedacht meisje. Merci.

(de heren nemen de kommetjes aan.)

MIREILLE : 't Is al goed, Martje. Ik roep je nog wel.

(Martje af 1. Jacques en Nick eten hun pudding op.)

Om verder te gaan met de kwestie. Ik heb barones Durbuy gevraagd om hier samen met haar twee liefvallige dochters enkele dagen te komen logeren.

(de heren verslikken zich)

NICK : Die toch niet!

JACQUES : Durbuy? Ja Mireille, die toch niet! *(tegen Nick)* Ik wist niet dat jij die kende?

NICK : Van horen zeggen, pa. 't Is te zeggen, van al de roddels op de golfclub. Wist jij dat de moeder al aan haar zesde man toe is?

MIREILLE : Op zoek naar haar zevende, momenteel. Maar de dochters zijn niet zo. En zoals je ziet, ik beslis niet alles. Jij mag zelf kiezen wie van de twee jongedames je vrouw wordt.

NICK : Merci, moeder. Dat is een hele geruststelling, maar komaan. Mama, dat meen je toch niet? *(staat recht en gaat naar haar toe.)* Je wil mij toch gelukkig zien?

JACQUES : Ze wil vooral kleinkinderen zien.

MIREILLE : Mijn besluit staat vast. Morgen zijn onze gasten hier en dan kan je je keuze maken. Ze blijven het hele weekend, dus kan je rustig beslissen. Jacques, bel eens voor Martje.

(Jacques belt)

Barones Durbuy heeft haar dochters zelf opgevoed tot zorgzame meisjes. Ik heb ze al enkele malen ontmoet.

(Martje op 1)

En daarbij komt, ze zijn nog jong, dus dat is ook al in jouw voordeel. Wie wil er nu geen vrouwtje dat tien jaar jonger is. Je zal zien, ik heb een uitstekende beslissing genomen. Martje, mijn slaappillen.

(Martje af 1)

Zorg ervoor dat jullie morgen om 11u thuis zijn want dan verwacht ik hen. En, *(gaat naar Nick)* liefste zoon, voor zondagavond wil ik weten wie je bruid wordt, want dan komt pater Corneel de verloving bezegelen. Net een sprookje, vind je niet?

NICK : Ik hoop dan op Assepoester. Dan kan ik er toch nog met de meid vandoor.

JACQUES : Ik vrees Sneeuwwitje, met de boze stiefmoeder.

MIREILLE : Ik heb een groot verlovingsfeest geregeld voor volgende week zaterdag.

Morgenavond moet ik eigenlijk je keuze al kennen om de juiste naam op de uitnodiging te zetten. Aan de gelukkige jongedame vertellen we het dan wel ergens zondag. En je zal zien, alles zal perfect verlopen, jij wordt verliefd en hup ... voor je het weet, papa!

JACQUES : Maar Mireille, die Durbuy, is dat niet wat te hoog gegrepen? Ik heb haar ook eens een paar keer gezien en ...

MARTJE : *(Op 1 met glas water en pilletje)* Alstublieft mevrouw. *(tegen de heren)* Mag ik alles opruimen?